

Mângâierea șoaptelor nopții

Daniel Vișan-Dimitriu

Prin visele tale cu mine,
Sunt eu sau o umbră fugară
Din cele ce-ți lasă amară
O lacrimă-nchisă în tine?

De-s eu și te mângâi cu șoapte,
Închide-mă-n lumea de visuri,
Ascunde-mă-n șapte abisuri,
Iubește-mă-n visul de nopțe,

Iar dacă-s o umbră, îmi iartă
Plecarea în lumea de umbre,
Tăișul privirilor sumbre ...
Și dă toată vina pe soartă.

Eu știu că te-ntrebi dacă mie,
Prin visuri, îmi ești ca odată,
Cu șoapte-ndelung mângâiată
Și-n sufletul meu, avuție.

Te-ntrebi și citești printre rânduri
Din visuri cu dorul de mine,
Știind, când sunt toate senine,
Că-mi ești trandafirul din gânduri.